

Publicerad 2007-12-05 14:01 av lolly

en otroligt kass dag i mitt liv. längsta morgonen någonsin.

du minns precis lika väl som jag, det gjorde förbannat ont.

vaknar. det är tyst och kallt. alla kläder på, inget täcke.

rör mig ytterst försiktigt, kisar med ögonen ut i rummet, vintersol.

känner att du ligger där, bakom, andas knappt, gnyr ibland.

vågar knappt röra mig, vill inte väcka dig,

vrider kroppen försiktigt, så försiktigt, ett helt varv

så att våra ansikten möts, det tar säkert tio minuter innan jag vänt mig rätt

du drömmer så, gnyr ibland, jag vill känna dig, men du ligger så långt bort

det är ett sådant mellanrum mellan oss, fyllt av luft och osagda saker, av sorg

det luktar fylla, smakar fylla och cigg, undrar stilla hur jag hamnade bredvid dig trots allt

varför du ligger på dina armar istället för att ha dem om min kalla kropp,

kissnödig, vågar inte gå upp, du måste vakna först, och jag tittar på dina ögonlock

inbillar mig att du ngnstans hör mina tankar som ber dig vakna, bryt tystnaden nu

jag skriker i mitt huvud, men du reagerar inte och flera minuter går förbi,

jag blundar och hostar högt, kanske vaknar du då och flyttar dig närmare

kanske lägger du armen om mig och pussar mig på pannan sådär som förut

drar täcket över mig och håller så hårt att jag vaknar, och du ler nöjt

men inget händer, under tiden kommer gårdagen tillbaka och jag känner svullnaden kring ögonen

och jag minns att jag grät för att jag älskade dig, trots allt, det var fest och jag drack mest, som vanligt

sedan vi lämnade varandra och detta tomrum av luft uppstod mellan oss

fan vad jag hatar det, vakna nu förfan, jag måstemåste kissa, lukten börjar bli olidlig, sömn och fylla

smaken i munnen måste skrubbas bort, jag vet att jag har kvar en tandborste här

helst av allt vill jag hem, till tryggheten, du gör mig så osäker och sårbar

jag blundar, det är ett enda virrvarr och jag tappar begrepp om tid och rum

hör ett svagt ljud ngnstans, det liksom burrar, brrrr, hög signal, mer brrrrrrrrrr, så envis

jag öppnar ögonen, ljudet är högt nu, du har vaknat, sträcker dig över mig med armen

känner din tyngd mot bröstkorgen, en doft av parfym och svett,

jag måste ha somnat om, du räcker mig min mobil, den borrar förfullt
det är pappa, jag kom aldrig hem inatt, var var jag,

snabbt avklarat samtal, du tittar på mig med en blick jag sett så många ggr förut, du är så långt borta
alltid, jag vill följa med dit du tar vägen när din blick blir så drömmande
sedan flinar du, sätter i kontakten till livet igen, och helt plötsligt hörs ljud och jag huttrar
du drar upp täcket och drar mig intill dig och viskar att det kommer bli bra, vi kommer bli bra
vi säger inget mer, ligger och hushåller på varandras kroppsvärme, tittar, blundar, andas
det går kanske en timme och jag känner hur jag kniper ihop med benen, jag måste kissa
reser på mig och springer över det iskalla golvet, en skymt i spegeln
svart runt och nerför kinderna, tvättartvättar, borstar tänderna

du sitter på sängkanten och drar tröjan över huvudet, ditt långa hår är sådär fint tilltufsats
kliar dig i skägget och kisar bort mot mig och frågar om cigg samtidigt som du går mot den franska
balkongen
jag har tre kvar, en till dig, en till mig och en på hemvägen genom snö och ångest
men ingen tändare, du har ett knep säger du, går med hasande steg ut i köket och jag kan inte låta bli,
din rumpa, jag undrar om jag någonsin tänkt på att komma ihåg hur underbar den är att klämma på

följer tassande efter när jag märker att du blir kvar, står vid spisen, väntar på värme,
jag går till kylskåpet, kylskåpspoesi, och jag ser att allt jag skrivit till dig står kvar,
du är söt, jag tycker om dig, du är likamed glass, alla små meddelanden jag skrivit innan jag lämnat dig förut
idag skriver jag inget, vi står tysta i varsitt hörn av köket och du tänder ciggen
springer genom lägenheten till balkongen, jag tossar efter, vi blossar lugnt och tittar ut, snön sticker i
ögonen, så vit
när solen står på, så tyst som det bara är på vintern, kvävande, så tyst, tills du lägger armen om mig -

säger förlåt och jag gråter tyst, jag vet att jag inte behöver säga något mer, jag vet att vi inte
kommer ligga med varandra, jag vet att när jag går ut genom denna dörren idag kommer jag aldrig komma
tillbaka

vi vet båda två, vi vill så gärna, men vi har sagt nej, vi har avstått från all närkontakt och du bryter mot
reglerna
när du än en gång drar mig intill dig och jag snusar in mig i din halsgrop och du vilar hakan på mitt huvud

jag andas in hela dig, hela tiden, länge, hoppas att den skall fastna, föralltid,
det är den längsta morgonen i mitt liv, jag vill säga så mycket, jag vet inte vad, säga vadsomhelst, bara vara
kvar

lite till,

jag hatar den här morgonen, jag vet inte varför jag kom hit, ser steg i snön utanför balkongen, jag har kastat
sten, för du somnade, jag hade inga pengar på mobilen, så jag kastade sten, tills du vaknade, stod i knähög
snö

i linne och huttrade, för jag vet inte vad, för din skull eller för min, för en sista gång, för alltid
~~den längsta jävla morgonen i mitt liv, jag gav allt för ingenting.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lolly med Poeter.se id #20391 innehar upphovsrätten